

உ
குமபம்.

நல்லைச்சண் முகமாலை.

இதன் ஆக்கியோன்

யாழ்ப்பாணம், வண்ணைதகர்

நெ. வை. செல்லை யா.

தையல்நாயகி அச்சியந்திரசாலை, யாழ்ப்பாணம்.

1924.

294.5516
செல்லை

யிலு
தரு
யடிய
நல்லு
தெய
தித்
துன்
சண்
தா
வை
அக்
பரு
சீ
பா
மு
று
தி
வே

வெ
வா
வி
க
சு
ப
க
த
இ
வெ

மு ன் னு ரை .

யான் கல்லாதவனாயினும் கவியியற்றும் நெறியில்வன்மை யிலனாயினும் நல்லுரென்னும் பதியிற் கோயில்கொண்டெழுந் தருளி வேண்டுவார்வேண்டுவதை அளிப்பவரும் அன்புடை யடியவர்பாவராயினும் அவர்கள் மலப்பிணியோடு உடற்பிணி நல்குரவு முதலியவற்றைக்களைந்து அருள்புரியும் பேரருட் தெய்வமான முருகக்கடவுளுடைய திருவடித்தாமரையைச் சிந் தித்துவணங்கும் அருட்டிறனாலும் அற்ப அறிவினாலும் பற்பல துன்பங்கள்நேர்ந்த அவ்வக்காலங்களிற் சிலவாண்டுகட்குமுன் சண்முகமாலையென்னும் இதனையும் இரட்டைமணிமலை, அந் தாதி, பசுகம் முதலிய வேறுசிலவும் இயற்றி அச்சிடாது வைத்துள்ளேன். அவைகளில் சண்முகமாலையென்னும் இதனை அச்சிடும்படி ஊக்கப்படுத்தி உபகரித்தவர் எனது அரியநண் பரும் ஆங்கிலம் செந்தமிழ் என்னும் இருமொழியினும் பிரா சினசரித்திர ஆராச்சிவல்லுநரும் தமிழிமமானியுமாகிய யாழ்ப் பாணம் கச்சேரி உப ஏசண்டர் திருவாளர்; செ. இராசநாயக முதலியார் அவர்களாவர். அவர்களது தமிழ்த்தொண்டு என் றும் மறக்கற்பாலதன்று. ஆரினும் இப்பிரபந்தமானது கனித் திறனமையாமை கற்றோர்காண்பினுஞ் செவிக்குணவாகச்செவ் வேள்திருப்பெயர் ஆங்காங்குளவென வமைந்தெனை ஆள்வர்

இனி இதன்பின்னாற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் நல்லைக்கவி வெண்பாவானது மேற்படி ஆலயத்தில் மார்கழித்திங்கட்டிரு வானிரை உற்சவதினத்தன்று பெருமான் வடக்குக் கோடித்திரு வீதியிலெழுந்தருளும்போது அக்கோயில் ஒதுவார் அவர் களால் ஒதப்பெறும் பெருமையுடைய செய்யுளாகும். சொற் சுவை பொருட்சுவை மிக்குடையது. மடக்கணிமருவியபாப் பாதலின் றுணுகி ஆழ்ந்து ஆராய்வுழியன்றிப்பொருள்காண்டற் கியலாதது. சிவனமானபதசந்திகளையுடையது. பத்திச்சுவை ததும்பும் அன்புமயமானது, இவ்விதகிறப்புக்கள் வாய்ந்த இதனை இயற்றினோர், வண்ணைச் சிவாலயவைத்தியவிக்கச் செட்டியார்காலத்தில் விளங்கியவரும் வித்துவசிரோன்மணியு

மாகிய கூழங்கைத்தம்பிரான் என்ப. இதனையோர்கால் உற்சவ தினத்தன்று கேட்கும் பாக்கியங் கிடைத்தபோது அச்சவையில் அமிழ்ந்தி அதன் ஏட்டுப்பிரதியைத் தேடத்தொடங்கினேன். நான்தேடிய விடங்களிற் கிடைத்தில, பின்பு கோயிலதிபரைச்சேர்ந்தோரொருவரிடம் ஓர் காயிதத்தில் எழுதப்பட்ட ஒரு பிரதிமாத்திரங்கிடைத்தன. அதனைக்கொண்டு கோயிலோதுவாரிடம் இதனைப்பற்றி விசாரித்தேன் அவர் கூறியதாவது: தங்கள் பரம்பரையில் ஒருவர் பின்னொருவராய் வாய்ப்பாடமாகக்கேட்டு ஓதிவருவதன்றிக் கையெழுத்துப் பிரதியாகத் தங்களிடம் கிடையாதெனக்கூறினர். ஆயினும் அவர்களிடம் வாய்ப்பாடமாகவுள்ளதும் இப்போது ஓதிவருவது மான ரூச அடிகளைக்கேட்டு எழுதிக்கொண்டேன். கையெழுத்துப்பிரதியோடு ஒப்புநோக்கியபோது, சில அடிகள் அதிகமாயும் வேறுசிலமாற்றங்களும் காணப்பட்டன. அதனால், கற்றோர் பால் பிழையறப்பரிசோதிப்பித்து வெளிப்படுத்தின அடியார்களுக்கு அருமருந்தாகுமென எண்ணி ஸ்ரீமாத் முதலியார் அவர்கள் மூலம் பல்லாவரம் மறைமலையடிகளென்னும் சுவாமிலேதாசலம் அவர்களிடம் அனுப்பிப்பார்வையிடுகின்றேன். அவர்கள் இதனை மிகவும்மெச்சித் தமக்குப்பொருள் நன்குதோன்றாத இடங்களைவிடுத்துப் பெரும்பாகந்திருத்தி அனுப்பிவைத்தார்கள். எழுதிய சுத்தப்பிரதி அல்லது அதனை ஆக்கியோன் ஆகிய இவ்விருவகைவழியைத்தவிர இவ்வித பாவினம் தனது ஆகிலையையடைதல் பிரையாசமானதே. ஆனதால் எமக்குக்கிடைத்தது 109 அடிகொண்ட இவ்வளவே யாகும் இன்னும்திகமான அடிகளைக்கொண்டும் இன்னும்விசேட திருத்தமுற்றும் எவரிடமேனுமிக்கவிவென்பாப்பிரதியிருப்பின் அதனை உலோகோபகாரமாகவும் சண்முகப்பெருமானது திருவருட்காளாசலம் அதனை அன்புடன் உதவுவாராயின் இன்னொருசுக்கப்பிரதியாக அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த அனுசலமாகுமெனவிரும்புகின்றேன்.

நெ. வை. செல்லையா

யாழ்ப்பாணம் பரமேசுவரக்கல்லூரிப் போதகாசிரியர்

தஞ்சை, வித்துவான்

சு. நடேசபிள்ளை அவர்கள், பி. ஏ. பி. எல்.

இந்நூற்குதவிய

அணிந்துரை.

அன்பருக்கு, அருளுவான் வேண்டி அறுமுகப்பெருமான் கோயில் வீற்றிருக்கும் ஆறு படைவீட்டைப்போல அப்பெருமான் உவகையுடன் அமர்ந்துறையும் மற்றைத் திருப்புகளில், தென்னிலங்கைக்கதிர்காமமும், யாழ்ப்பாணத்து நல்லைநகரும் இவ்விலங்கையிற் சிறப்புமிக்கன. கதிர்காமப்பதியினைப்பாவிப்பல பெரும்புலவர் பாடியுள்ளார் என்பது தமிழலகம் நன்கறிந்ததொன்றும். அருள்வள்ளலாராகிய அருணகிரியாரும் அத்தலத்தினைத் திருப்புகழ்ப்பாக்கொண்டு போற்றியுள்ளாராகவின் நல்லைநகரையும் செவ்வேளது இன்னருள்வேண்டி நல்விசைப்புலவர்களது பாடியுள்ளாரென்பது ஈண்டையுலகம் நன்கறியும். அத்தகைய நல்விசைப்புலவர்தந்தொடர்பில் நல்லைநகர்ப்பிரான்மீது தமிழலகம் நலனுறுமாறு நல்லைச்சண்முகமலை என்ற நறுந்தொடைபல் சாற்றியவர் யாழ்ப்பாணத்து வண்ணைநகர் திரு. செ. வை. செல்லையா என்றிருவருட் செல்வத்தகையாளர் ஆவர்.

நல்லைச்சண்முகமலை என்ற இவ்வருத்தமிழ்க்கெரியல் தமிழ்மணம் நுகர்ந்து முருகெனப்பெயர்கொள்ளும் தமிழ் முகற்குரவன் தன்மீதணியும் தகைமை சான்றதெனின், அடியவர் அதனைப்போற்றுவதன்றிப் புகழ்மாறுண்டோ? அன்பெனும் பிரசம் அவிழ்த்து சொட்ட, அணிபொருளாய ஒளி

மணந்திதழ அன்றலர் மலராய் என்றும் இலகும் இன்னிசைப்
பாமலர் இண்டை தேர் ஆற்றற் செந்நாப்புலவர் செந்தமிழ்க்
குருகு'ம் செயலுடையான் செவ்வேனென இச்சண்முகமாலையை
அவற்கு ஏற்பித்துச் சூட்டியுள்ளார். இதனை ஆக்கிய
ஆசிரியர் தமிழ்க்கவிவேண்டிப் புலவரைக்கனவிலும் கனவிலும்
ஆட்டுகொள்ளும் பரமசிரியாகிய முருகக்கடவளைத் தன்
நெஞ்சினில் நிறுத்தி, அவனிடத்துத் தன் குறையெலாங்
கூறித்தனது உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் ஒப்புவித்த
உரிமையால் வாதுபேசியும், வழக்காடியும், புகழ்ந்தும், இரந்
தும், இவ்வாறு பல்லாற்றான் அவன் உள்ளத்தையும் அடியவர்
மனத்தையும் கசிவிக்கும் தன்மையுடைய கவிகளாற்போற்றி
யுள்ள இவ்வாசிரியர்வாக்கிற் பிணிப்புறாத நெஞ்சம் கல்லோ,
மரமோ, இரும்போ என்றே இரங்கற்பாலதாம். இவ்வாசிரிய
ரதுவாக்குப்பத்தியினுற் பரடிய பண்டையாசிரியருடைய அன்பு
பழுத்த அருள்வரக்கையொட்டிச் சொல்தோறும் நித்திக்கும்
தன்மையுடையதென்பது இம்மாலையைப் படிப்பார்யாவரும்
எளிதினுணர்வார். “பாவினென்றன் சிந்தை கினதடிக்கேயாக்
கிப்பணி செயற்கெனிருகரமும் பணிவித்தூறும் நானினையுன்
நிருகாமந்தனக்கேயாக்கி நானிலத்திலுறுதுயரால் நலிவெய்
தாது” என்று ஆசிரியர் ஈண்டிக்கூறியசொல்லும் பொருளும்
மணிவாசகப்பெருமான் நறுந்தமிழையெமக்கு நினைப்பூட்டும்
ஆசிரியரது அரிய உவமைவிசேடங்களும் ஆண்டாண்டுப் புல
வர் காழறச் சுவைததும்பியுள்ளனவாய்க் காணப்படுகின்றன.
“இலங்கு நாட்டங்குருடுகொண்டோன் கயத்துறையில் வீழ்ந்
தாலயாருங்கூடி நின்றுபார்ப்பரோகொள்வரன்றோ”, குற்றி
தனைபடைந்சிருக்கும்பசும்புல்தன்னைக்கூறுமுருமுபடையென்
செயுமஃதேபோல்” என்று இத்தொடக்கத்து உவமைகள்
உலகிற்காணும் உண்மைச்செயல்களை உள்ளவாங்குக்காட்டி
எவ்வெவர்மனத்தையும் ஈர்க்கும் புலமைப்பாற்பட்டன.

ஆசிரியரது செய்யுளோசை ஒழுகியோடும்விழு மியதன்
மையுடைத்தாய் விளங்குகின்றது. படிப்போர்மனத்தைப் பத்
தியில் இலேசானேபடியவைக்கும் பண்புடைய ஓசையமைந்
துள்ளது இப்பாமலைக்கியன்ற பெரியதொருசிறப்பாம்.

“தேய்ந்திடு துண்மருங்குலிறப்பணைத்தெழுந்த
 திரன்முலையார்சீறடியின்சிலம்பினேசை
 யாய்ந்திடுமென்செவியுமுன்தணிகொள்பாதத்
 தணியிலம்பினெலியுமுறிந்திடுமோவையா
 காய்ந்தமனத்தவர்க்கிருளாய்க்காணொணைக
 கதீர்வடிவேற்பரவொளியேகதியிலேனைத்
 தேய்ந்திடுதற்கினும்விடுதல்கிறப்போநல்லைத்
 தெய்வமேதிருக்கடைக்கண்கிறிதுநல்கே”

என்ற ஒருசெய்யுளையாம் ஈண்டுக்கூறிய சிறப்பை நன்
 குணர்த்தற்குப்போதியதென்று எடுத்துக்காட்டினும். ஆசிரி
 யரது புலமை பொய்யடிமையில்லாதமெய்யம்மை சான்றதா
 கலின் பாடல்தோறும் வெறும்புலமையில்வினேமனத்தைச்
 செலுத்தாது புலவர்க்கியாகிய முருகப்பெருமானின் தீப்
 பியதிருவருவத்தின் திறத்தைத்தோற்றி அன்பர்மனத்தை
 அளவிலா இன்பவாரிதியில் அமிழ்த்தும்படியாகப் பாடியுள்
 ளார் இவ்வாசிரியர் என்பதைவிட அவரது புலமையாற்றற்கு
 வேறுபயன் எதுவும் வேண்டுவதின்றாய். கதிரைமலைக்கட
 வுளைப்பரவும் இன்னிசைப்பாக்கள் இரண்டும் இரண்டு இரத்
 தினமெனமதிக்கக்கக்கன.

“பன்னிருநாமம்புகழும்பதியாயோங்கு
 பன்னிரண்டின்மேலுளதாய்ப்பரவுந்தெய்வத்
 தின்னருளைத்திரவியத்தைச்செண்கரும்பி
 னினியகட்டிச்சர்க்கரையையிமையோர்சென்னிப்
 பொன்னடியைத்திரைமறைக்குப்பொருளைவேண்டார்
 புரமெரித்தபுண்ணியர்க்குப்பொருளையோது
 மென்னரியகண்மணியைமாணிக்கத்தி
 னினியகங்கைதனில் விளங்குமிரத்தினத்தை.

கற்பூரதீபவருட்பிரகாசத்தைக்
 காணர்க்குக்காணாதகாட்சியானைச்
 சிற்பானைச்சிரமொடுநாசேஜிப்பார்க்குத்
 தீங்கலிவன்யிணிமடனுந்தீர்த்தெழுப்பு
 மற்புத்தனைச்செந்தழல்சந்தனக்குழும்பா
 யாக்குமறுமுகவடிவேலையனாகும்
 பொற்பதியாங்குநிரைமலைப்புத்தேள்வீதிப்
 புழுதிபடினெழுபிறப்பும்போக்கலாமே.”

இனி, ஆசிரியர் நல்லைப்பதியில் வீற்றிருக்குந் தெய்வக் கோலத்தின் திருவுருவத்தை நாட்டியிருக்குஞ்செய்யுட்கள் அக்கடவுளை அன்பர் இறைஞ்சும்போது ஒதித்துதிக்கத்தக்க அத்துணை மாண்புடைபன. அவற்றில் ஒன்றை எண்டுக்காட்டுவாம்.

“அறு முகமும்பன்னிருசெங்கரமும்வேலு
மபயவரதமுங்கடம்பினலங்கன்மார்புங்
குறுநகையுங்கருணைபொழிவிழிமுந்நான்குங்
குஞ்சரமான்மகளிருவர்குலவத்தோகை
பெறுமயின்மேலமர்ந்ததிருக்கோலமென்றும்
பிரியாதென்னெஞ்சினுள்ளேபேணுகிற்சு
முறுவதெதுவரினுமொளிர்வேற்கரத்தா
னுயிர்த்துணையாய்வுருவெனவளங்கனித்தே.”

ஆசிரியர் முடிந்த அனுபவக்கருத்துக்களை ஆங்காங்கு அமைத்துவைத்திருத்தல் இப்பாமலைக்கு மிக்க சிறப்பையளிப்பதாம். “சூரவணியுந் தண்டையந்தாட்குபராவன்றன் கூறருள்காட்டக் காணல்குடும்லாற், கரணமறியாதுபிருமறியாதத்தைக் கண்ணொளியுமிருளுமதிற் கதிரும் போன்றே” என்ற ஆசிரியர்வாக்கு “அவனருளாலே அவன்றள்வணங்கி” என்று ஆன்றோர் காட்டியவுண்மைபை அநுபவவாயிலாய் உணர்த்தாநின்றது.

இக்காலத்திலே இத்தகைய விழுமிய பொருளும் ஒழுக்கிய ஓசையும் வாய்க்கப்பெற்ற பத்திப்பாமலைகள் மிக அருகித்தோன்றுவனவாதலின், இம்மாலையைத் தமிழறிந்தார்யாவரும் போற்றுவது தமிழ்மொழிக்கும் தமிழ்த்தெய்வமாகிய எமது முருகக்கடவுளுக்கும் ஆற்றும் அருங்கடன் என்றுகூறி இப்பாட்டுடைத்தெய்வத்திற்கு இம்மாலையை அன்பிற்குழைந்து ஏற்பிக்கின்றும்.

யாழ்ப்பாணம்
பரமேசுவரக்கல் ஓரி.
18-6-24.

}

இங்ஙனம்,

சு. நடேசபிள்ளை.

சண்முகமாலேச் சாத் துப்பாட்டுக்கள்.

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்மருகரும்மாணுக்கரும்

வித்துவசிரோமணியுமாகிய

ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்களுக்கும்
சன்னாகம் அ. குமாரகவாரிப் புலவரவர்களுக்கும்
பிரியமாணவகரும்:

சன்னாகம் ஆரியதிராவிடபிராசீன பாடசாலைத்

தமிழ்ப்பண்டிதருமாய

வித்துவான் சி. கணேசையர் அவர்கள் சொல்லிய

வெண்பா.

கல்லைச்செவ் வேட்டு நறுந்தொடைசொல் லாற்றொடுத்தான்
செவ்வைய பண்டிதன்றான் செவ்விபெறச்—சொல்லுமதற்
கந்தேன் பிலிற்றி யணிபடைத்தும் வாடுமலர்ப்
பைந்தாரொப் பாமோ படி.

யாழ்ப்பாணத்துத்திருநெல்வேலி

பரமேஸ்வரப் பெருநிலைக்கழகத்துத்

தலைமைத்தமிழ்ப்பண்டிதர்.

திரு. ச. நவநீதகிருஷ்ணபாரதியாரவர்கள் செய்த

விருத்தம்.

அன்பினாலெழுந்த அருந்தமிழ்மலை

அணிபெறுகல்லைநாயகன்றன்

றன்பதமீதுசாத் திரையுய்த்தான்

தருமமேவடிவெனவந்தான்

இன்பெலாமெய்தித்துன்பெலாமகற்றி

யியற்றமிழ்க்கல்னியாலென்றும்

மன்பதையுருகப்பாடுகாவல்லோன்

வண்ணவாழ்செவ்வையவேளே.

சன்னாகம் பூநீ ராமநாதன்காலேஜ்ஜதலைமைத்
சமிழ்ப்பண்டிதரும்வித்துவசிரோமணி

ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை

அவர்கள் மாணக்கரும் ஆசிரியருமாகிய சாவகச்சேரி
ச. பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய
அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

நந்துருஞ்சீர்க்கழனிப்பழனி திருப்பரங்குன்றம்
நளிர்சீழாதம்

முந்துரும்வளத்தபழமுதிர்சோலையோகநீர்
மோதும்வேலைச்

செந்துரும்படைவீடாயமருமதுபோலவலை
சிந்துஞ்சூழற்

சீந்துரும்பாழ்ப்பாணத்திருநாட்டினருண்மயமாய்த்
திகழும்நல்லை.

தொல்லைநகர்தொறுமநவரதமருட்டிருடனந்
தொடங்கிப்பாங்கர்க்

கொல்லைநகர்க்குறமானுங்குஞ்சரியுங்குதுகலிக்கக்
குறித்துத்தன்பால்

வல்லைநகர்தருமடியார்வேண்டுமிட்டசித்திகளை
வழங்கியிந்த

நல்லைநகர்மேவுமறுமுகற்குவப்பத்துகிமாலை
நயந்துசெய்தான்

பாரகத்தார்பரவுவண்ணைநகருறையேன்பாவலர்கள்
பலர்க்கும்நேயன்

நீரத்தார்தித்தகலைக்கடல்கடர்க்கொண்கவியிபற்று
நெறிபில்வல்லோன்

ஏரகத்தார்தமையுளத்தினுபாசனைசெய்கொழுதிவரு
மெழிற்சீருள்ளோன்

சீரகத்தார்புனைநதவயித்தியலிங்கமருளிய
செல்லையவேளே.

சைவப்பிரசாரகரும் வீரசைவாசாரியருமாகிய

சுன்னாகம் ஸ்ரீமத்: சி. மாணிக்கத்தியாகராசபண்டிதர்

அவர்கள் இயற்றிய

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

பூவார்திலங்கும்புரிபலவற்றுள்
 மாவார்திலங்கும்வண்மைகொளீழ்
 நாட்டிற்சிறந்தநகர்யாழ்ப்பாணத்
 தோங்கியபெருமைதங்கியநல்லைப்
 பதியிற்பரளிப்பத்தர்கொண்டாட
 வீற்றிருந்தருளிலேண்டியவரமருள்
 கந்தனடியிணைகருத்திணுளிநுத்தி
 யுள்ளநெக்குருகியுழவலன்பாரச்
 சொற்கவைபொருட்குவைதொன் றும்வண்ண
 மற்புதமாகவரியபாமாலை
 சூட்டினனெவரும்சொல்லும்பெருமை
 யின்னிலத்தேதாங்கவெழில்பெறுவாழ்வு
 மல்கியசெல்வவயித்தியலிங்க
 வேள்தவத்துதித்தவேளனவுருவன்
 செந்தமிழ்ச்செல்வன்செம்மனச்செல்வ
 னந்தமிலின்பனார்க்குமெய்யன்பன்
 முந்துசொலின்பன்முதறிவின்பன்
 சித்திரக்கவிமுறைசெயுமறிவாளன்
 முருகன்சேவடிமுதிருமபாசன்
 ளமுத்தொடிலக்கியமினிதறிவுளத்தன்
 தருமதபாளன்சற்குணலிசன்
 இப்புவிபுகழுமென்னநூநெய்
 னென்றேபலநுமேத்திடுவையிய
 குலசிகாமணியாய்க் குலவுசெல்லைய
 வித்தகளுனவிறற்பாவலனை

பரமேஸ்வரப்பெருநிலைக்கழகத்தமிழ்ப்பண்டிதர்

பாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்த் திரு. வ. சு. இராசையனார்

அவர்கள் செய்த விருத்தம்

பொலம்பூத்தகொன்றையனைப்புரமெரித்தகறைமிடற்றெம்
 பெருமானைப்பல்
 நலம்பூத்தநலுந்தமிழின் துறைபோயநல்லோரை
 நாளும்மேவும்
 சூலம்பூத்தகிருநல்லூர்முருகவேள் குரைகழற்கோர்
 மாலைகோத்தான்
 புலம்பூத்துப்புக்கழ்பூத்துமெய்பூத்தசெல்லைய
 புலவன்மாதோ

வண்ணைவைத்தீசுரர் ஒருதுறைக்கோவை நூலாசிரியர்

வண்ணைநகர் க. வைத்தியலிங்கபிள்ளை

அவர்களியற்றிய

அறுசீராசிரிய விருத்தம்

நல்லைவளராயில்வேற்கைநம்பிபுகழ்வியந்துமிக
 நயந்துசீர்கொள்
 சொல்லலரிற்புனைந்தெழில்சேர்சண்முகமலைத்தெரியல்
 சூட்டினுன்பார்
 மல்லலுறுநற்றவஞ்சேர்வண்ணைவயித்தியலிங்கன்
 மதலைவாக்கின்
 வல்லென்னவுக்குபுகழ்செல்லையெனனுக்கனிசொல்
 வண்மையோனே.

நல்லைச்சண்முகமாலே.

காப்பு.

வேன்மிளிர்நுங்கரதலத்தான்நல்லேமேவி
 விளங்குமுறுமுகமுடையவிமலன்செவ்வேள்
 கான்மிளிர்நும்பூங்கொடியைக்கலந்தபுத்தேள்
 கந்தனடிக்கொருமாலேகனின்பெற்றார
 வான்மிளிர்நும்பிறையணிந்தசிரமுமுக்கண்
 வயங்குகரமைந்துமொற்றைமருப்புங்கொண்ட
 தேன்மிளிர்நுமாம்பலடிப்போதைநாளுஞ்
 சிரமொழிமெய்யகங்குளிரச்சிந்திப்பாமே.

திருமால்துதி.

பூவைவணத்தெம்பெருமான்புலவர்போற்றும்
 புண்டரிகமலர்க்காடுபூத்தமேனித்
 தேவையரிகேசவணையனந்தனென்னுஞ்
 சிங்காரவமளிமிசைதிருமாதென்னும்
 பாவையுடனறிதூரினும்பரமணந்தி
 பார்பூத்தகடவுளெமதிறைவன்நல்லே
 மாவைவடிவேற்பெருமான்மீதுசொல்லும்
 மாலேநலம்பெறவவன்றள்வணங்குவாமே.

நாமகள்துதி.

ஓங்குலகமனைத்தினுக்குமுணர்வாயென்று
 மொப்பரியமணமலராயுணர்வினாடு
 தேங்கிவளரொளிவிளக்காய்த்தெவிட்டாளின்பத்
 தெள்ளமிர்தாய்க்கலைஞானச்சிரமாய்நாவிற்
 பாங்குபெறுந்தூயாளேபனுவலாட்டி
 பாரதியேநாமகளேபணிந்தேனுனைத்
 தாங்கியடியேன்பிழைகள்சாராவண்ணஞ்
 சண்முகமலைக்குநலந்தந்தாட்கொள்ளே.

நூல்.

சீர்பெரு துநல்லைநகர்த்தேவேமுக்கட்
 சிவமளித்ததிருவுருவேசெகத்தோரென்றும்
 பேர்பெருகுமறுமுகனேபிரானேயென்று
 பிரியாதுசநிதியிற்பேசாகின்ற
 நேர்பெருகுமடிபார்க்குநினைத்தவெல்லாம்
 நிறைந்தளிக்கூதித்திலமேநின்னையன்றிப்
 பார்பெருகுதுணையறியேன்பரனேஞானப்
 பன்னிருகைச்சுடர்வடிவேற்பாங்குன்றானே. (க)

அறுமுகமும்பன்னிருசெங்கரமும்வேலு
 மபயவரதமுங்கடம்பினலங்கன்மார்புங்
 குறுநகையுங்கருணைபொழிவிழிமுந்நான்குங்
 குஞ்சரமான்மகளிருவர்குலவத்தேதாகை
 பெறுமயின்மேலமர்ந்ததிருக்கோலமென்றும்
 பிரியாதென்னெஞ்சினுள்ளேபேணுகிற்கு
 முறுவதெதுவரினுமொளிர்வேற்காத்தா
 னுயிர்த்துணையாய்வருவெனவளங்களித்தே. (உ)

ஆண்டலைப்புட்கொடியுயர்த்தவரசேநல்லை
 யறுமுகனேவிடயமெனுமைவரான
 வேண்டலைச்செய்கரவருக்கென்னிவேகமாழ்ந்து
 வெளிதுபடவறைபேரனவிதமென்னோதான்

பூண்டமனத்துயரமும்வெம்பிணியுநாளும்
 பொருந்துமிடிச் சதுன்பமுமாய்ப்பொழுதுபோக்கி
 ஈண்டலையக்கண்டொழித்தாலெண்ணைய்ய
 வெவர்கொள்வாருன்னையன்றியெடுக்குமாறே. (௩)

இந்தனத்திலெழுநாபோலிருக்குமுன்ற
 னிறைகிலைநீகாட்டினல்லானேழையேன்றன்
 பந்தமுறுகோட்டமனப்பண்பால்நூன்ப
 பகுதியில்லாப்புல்லறிவாற்பகுக்கலாமோ
 சுந்தரஞ்சேர்நல்லைதனிற்றுலங்குந்தெய்வச்
 சுடர்மணியேதொழும்பனைன்தொலைவினாது
 வந்துமடிந்தெறிதிரைபோல்வாட்டுந்துன்ப
 வாரிதிவிட்டிடேறவருவாயே. (௪)

இச்சையெடுகிரியையெழில்நூனமாகி
 யிலங்குமிருபாங்கினெடுமேந்திமுலப்
 பச்சையின்மீதமர்ந்தபரனேநூலம்
 பரவுநவவடிவெடுத்தாய்பார்க்கிலீது
 விச்சையென்கோகோலமென்கோவினையாட்டென்கோ
 விளங்குமுலகுயிரனைத்தும்விரும்பவாட்டுங்
 கச்சையென்கொளுங்கதீர்வடிவேற்கந்தாநல்லைக்
 கடவுளையென்குறையைக்கண்ணாற்பாரே (௫)

இருடன்னிற்கிடக்குமெனவெளியேதூக்கி
 யெடுத்தருளவேண்டுமையானிலக்குகாட்டங்
 குருடுகொண்டோன்கயத்துறையிலீழ்ந்தால்யாருங்
 கூடிநின்னுபார்ப்பரேகொள்வரன்றே
 பெருகுபலன்கனியின்பிரசமோடிப்
 பிடுடையசஞ்சாவிபெருக்குநல்லைக்
 குருபரனேகுடவனையின்முழக்கநீங்காக்
 கோயினுறைநாயகனேகுமரவேளே. (௬)

நல்லைச்சண்முகமலை.

ஈடுபன தின்றொருவரிடமிரவாதிற்கு
 மியல்புமென திடமிரப்போர்க்கிலையென் னுமற்
 றுடுபனநன் றளிக்குமுயர்திறமுநல்லைத்
 தலைவாதின னுணர்வுமெனைத்தாங்குமுன்றன்
 மேயவருத்திறமுமனக்கிலைசமில்லா
 மேன்மைபெறுநல்வாழ்வும்விரும்பிநல்காய்
 தூய திருநல்லைவளர்சோதிவேற்கைச்
 சுப்பிரமண்யசிற்பரணே துணையிலேற்கே. (எ)

உலகினிடையமுதயிள்ளைபாள் குடிக்கு
 முண்மையெனுமுரைகாழியூர்வாய்வந்த
 இலகுமழவமுதயின் றதெவர்க்குந்தேற்ற
 மில்லெனி னுமிரங்கியளித்திடுவரன்றோ
 விலகெனவென் துயரகற்றிமனமாசோட்டி
 விளங்குபெருவாழ்வளித்துவெறுக்கையானென்
 றலகுபெயரதன்மென்மைதன்னைவன்மை
 யாக்கியருளறுமுகனையடியனேற்கே. (அ)

என்றுமுனக்கென்குறையெடுக்கெடுத்து
 யியம்பிகின் றுமென்மீதிலேனோவைபா
 நன்றுபொழிகருணை முகமாறுங்கண்கள்
 நான்மூன்றுமுடையவனேநாடாநின்றாய்
 வன்றுயரால்கலிவடையவிடுதியேல்யான்
 வருதுணையுன்றையலதிக்கறிகிலேனே
 கன்றுதனக்கிரங்குபுசுப்போலெவன்னைக்
 கடைக்கணித்துனருள்புரிவாய்கந்தவேளே. (ஆ)

ஐவகையோங்காரவொளிக்கொளியாய்மேவி
 யைந்தொழிற்சும்பேருருவாயமர்தவேளே
 பொய்வளருநெஞ்சினுள்ளேபுகுதல்செய்யாப்
 புண்ணியனேபுன்முறுவல்பூத்தவாறு

துய்யதிருமுகத்தழகுஞ்சோதிவேலுந்
துலங்குகரம்பன்னிரண்டுந்தோகைமீதில்
மையனையகண்மடவாரொடுநின் கோலம்
மறவாது துயரகலவழுத்துவேனே.

(க௦)

ஒழுக்கமுயிரன்பருளாசாரம்மேன்மை
யுறவொடுபசாரமுயருணர்வுவாய்மை
வழுத்தல்தவந்துறவடக்கமடியார்தொண்டு
மருவுமிதிலொன்றெனினுமறிந்திலென்யான்
புழுக்குரம்பைதனைவளர்க்கச்சுவைகொள்மேலாம்
போனகங்கள்மிகத்தேடிப்பொதிந்தலுத்தேன்
அழுக்குமனச்சமுக்கனெனக்கைவிடேலென்
னன்னையப்பாவறுமுகனையபயநீயே.

(கக)

ஒங்காரமிச்சைகிரிஞானமாதிரி
யுயர்பரையாசியசத்திவடிவாய்வந்த
பாங்காரும்வடிவுடையபகவன்நீங்காப்
பரங்குன்றுஞ்செந்தூரும்பழனியோடு
தீங்காழவருந்திருவேரகமுஞ்சேர்ந்த
திருத்தணியுஞ்சோலைமலைத்திகழிருப்பு
நீங்காதபத்திகொடுவாறெழுத்தால்
நினைப்பாரைமறப்பறியான்நீபத்தானே

(கஉ)

கன்னிகுறப்பூங்கொடிபாற்காதல்கொண்டு
கானகத்தேதடந்ததிருக்கமலபாதா
பன்னரியகாயமுதற்பண்டுக்கொண்ட
பலசரக்காங்கடைச்சரக்குன்பண்டசாலை
தன்னிடத்தினிருந்துவருந்தந்திரத்தின்
தன்மையறியேன்சுமராதணிகைவாழ்வே
மன்னிடுமிச்சரக்குநிலைமாறாதேகாசொல்
வானவர்க்குநாயகனெவையமீதே.

(கங)

காய்கனியுங்கருக்காய்க்காற்றினேடு
 காய்த்திரிநற்சூடுகொடுதண்கனநீர்கொண்டு
 தோய்பனியும்மழைவெயிலுநின்னுசேரந்து
 தூயபடிவந்திரிந்துதுன்பகற்ற
 மாய்புலனைக்காய்முனிவீர்வருந்தவேண்டாம்
 மாற்றமின்றியெண்ணியவைமருவவேண்டிற்
 தூய்மலர்த்தண்டலைசூழநல்லைநாதன்
 சோதிநிருச்சங்கிதிபிற்றொழுதிடீரே (கச)

குற்றிதனையடைந்திருக்கும்பசுர்புல்தன்னைக்
 கூறுமுருமுபடையென்செயுமஓதேபோல்
 வெற்றிபெறுவேற்கரத்தாடினையடைந்த
 மெய்யன்பர்கமைப்பழைமைவினைபென்செய்யும்
 கற்றறியாநிர்முடக்கயவனுன்றன்
 கழலிணையேபுணையானகதியென்றோர்ந்தேன்
 உற்றதுணைநீயாகிவந்தென்னுளு
 மோங்குபெருவாழ்வளிப்பாய்யுமாறே (கரு)

கையொருமுன்னுன்குடையகந்தவேளைக்
 கருத்துறுமெய்புளகரும்பக்கண்ணீர்சேரரச்
 செய்யவடிவேலரசேதேவேயென்று
 திருவடியையனுதினமுஞ்சேனித்தோர்கள்
 பையரவின்மணிச்சடிக்கைப்பார்மேலென்றும்
 பதினும்பெறுவர்முடிபரிப்பாரோ
 ரையவெனவணங்கவளித்துண்டுவாழ்த்து
 அந்நியத்திற்கந்தபதமடைகுவாரே. (கசு)

கொண்டதொழிலையங்குமிமேற்பின்னும்வேண்டிக்
 கூறுமவைதொடங்குவையோகுறித்தவைந்துங்
 கண்டதொருநான்குவகையாகிநிற்குங்
 காரணமோய்த்திடுவெதப்போகமுறுவாய்நீ

மண்டுசுழல்கரற்றிடையிற்றுரும்புபோல
 மறுகியுளம்பதைபதைக்கவாடுவேனைத்
 தொண்டுகொளவேமுந்தருளித்துயர்தீர்த்தாள்வாய்
 சோதிவடிவேற்கரசேதொழும்பனைற்கே. (கௌ)

கோடாததருமனைனைக்கொடியனென்று
 கொதியனலாற்றுட்படுத்திக்கூறவொண்ணு
 கீடாமுள்ளிலாவளற்றில்வீழ்த்த
 நிற்கின்றான்வீழாதருடியோனான
 மாடாயர்கோன்மருகாசெந்திராதா
 வளரிமயப்பிடியின்றவாழ்வேபென்று
 ஊடாடியுனதருளைபூன்றுகோலா
 யுன்னுதேனென்செய்வேனுயிர்போம்போதே (கஅ)

சரணமெனுமடியார்க்குத்தஞ்சமான
 சண்முகசிற்ககாநந்தசாகரத்திற
 கிரணமெனும்படிந்தார்க்குஅமுதந்தோன்றித்
 தீயபிறப்பெழுகரையுஞ்சேரக்காண்பார்
 விரணமுறப்பலிதற்றிவிணர்பின்போய்
 மெளவடையாதுயர்மாடம்விளங்குவீதிக்க
 கிரணமணிக்கோபுரஞ்சேர்நல்லைநாதன்
 கண்கிணிச்சீரடிபணிவோர்கேடிவரே. (கக)

சரவணப்பூந்தொட்டிமிசைத்தவழந்தசெய்ய
 சரணமலர்கண்டிறைஞ்சுவதவத்தர்யோகர்
 கரவகற்றிமனமொழிமெய்யொன்றித்துள்ளங்
 கசியவுள்ளுமன்பருக்குங்காட்சியான
 குரவணியுந்தண்டையந்தாட்குமராவுன்றன்
 கூறருள்காட்டக்காணல்கூடுமல்லாற்
 கரணமறியாதுயிருமறியாதத்தைக்
 கண்ணொளியுமிருளுமதிர்க்கிரும்போன்றே. (உ௦)

சிறியவர்தம்மியல்புழிழைசெய்தலென்றுஞ்
 செயிரறுத்தபெரியோர்தஞ்செயல்புசேர்ந்து
 மறியவதைப்பொறுத்துமாய்த்தாண்டன்போடு
 வழங்குகலென்றுலகுரைத்தல்வாய்மையன்றோ
 உறியளையுண்டசோதைகிருநயநங்கூர
 வோடியமான்மகிழ்மருகாவுனையெஞ்ஞான்றும்
 வறியவனைக்காத் தருளென்றடுத்திரந்தேன்
 வாளாவீற்றிருப்பினன்றோவள்ளியோனே (உச)

செய்யுமுயிர்தனிலுதித்துமொடுங்கிநிற்குந்
 திகழவத்தைதனைப்போலத்தேவேநின்பாற்
 பெய்யுமுலகொடுங்கிநிற்கும்பெற்றியெல்லாம்
 பேணுமிடஞ்சிறிதாமேபெருமைசால
 ளையுமிடைக்கொடிமடவாள்வள்ளிபங்கா
 நாயகனைநலைவருநாதாதேவா
 பையுளுக்கோர்மருந்தாகியுமரிகிப்
 பற்றினின்றாயறிகிலென்பாவியேனே (உஉ)

செந்தழவின்மெழுகெனநின்றருகாநிற்கச்
 செய்யிணியுநல்லுரவுஞ்சேரநின்று
 வந்தனிதிகிறிதிரங்குமாட்டாதென்னை
 வாட்டிதலாவினிப்பொறுக்கமாட்டேனையா
 கந்தசாவணமுருகாகார்த்திகேயா
 காமதகனன்புதல்வாகலங்குதென்னுள்
 வந்தருளிப்புரிவினையின்றக்கிமாறா
 வான்கருணைபொழியவுனைவந்தித்தேனே. (உ௩)

செய்பொருளுஞ்செய்பவனுஞ்செய்ளிப்பாணர்
 திகழநல்லைப்பதியுறையுஞ்சிவமேகீயென்
 றுய்பவர்தாமறிவரெதுவரிணந்தம்மே
 லுனதருளென்றுன்னியுளத்தொழுசுவாசால்

ரைதவிவார்துறைபுணர்நலமேகொண்டு
 நனவுறக்கம்பெருவெளியிட்டுநாடுந்தொண்டர்
 வைதவரைநேரதல்செய்யார்மதிப்பார்தம்மை
 வாழ்த்தாரதும்வருகவெனமானிலத்தே (உச)

செம்மேனிச்சிரப்பொருளைக்கேவர்க்கெல்லாம்
 தேவனையென்சிறுமையெலாஞ்சிதநநூக்குந்
 தம்மையனைத்தாயிலியைச்சரவணப்பூந்
 தனிசின்மிசைத்தவழந்ததிருத்தாளான்றன்னை
 எம்மையினுந்தான்வேறாயுயிர்கண்மூன்று
 யிருத்தநனாமிறைவனையென்னியதமேவுங்
 கொம்மையனைக்கூடிமனம்வாக்குக்காயம்
 குலவிறன்றய்வழிபடநான்கும்பிட்டேனே. (உடு)

சேர்ந்துபிணிப்புண்டுவருஞ்செயலின்பாலாய்த்
 தேராதேன்பட்டுமுன்றுசெய்வேளாண்மைக்
 கார்த்தவரம்பின்றிவளர்ந்திடினெஞ்ஞான்று
 அமைதியுற்றுவினாவொழித்துஆளாவேனே
 கூர்ந்தவடிவேற்கரத்தாய்நல்லமேவுங்
 குமரேசாதொண்டரொடுகூட்டுகண்டா
 யீர்ந்திடுபின்னிட்டுறுதற்கேதுநீக்கி
 யென்செயல்தின்செயலாகவேற்றுக்கொள்ளே. (உசு)

செவிதனிவெங்கேட்டறியென்கற்றிலேனுன்
 சீர்மகிமைதெரிந்தவன்போற்செவ்விகென்று
 குவிமொழிகள்பலபிதற்றிக்கனிபுனைந்தேன்
 குமராவீதென்றனுக்கேகுணத்தையுன்னி
 னவிரகையைச்செயுமெனிணமகிலமீது
 ஐந்தருவாய்தின்றிலங்குமகிவ்சோதிச்
 சலிமணியேயரசைபிணைச்சாற்றுக்கின்றேன்
 தக்கதெனவிதனையுநீதரித்துக்கொள்ளே. (உசு)

தருவடிவேயில்லார்க்குத்தாங்குகொம்பே
 தனநிழலேசுருமணியேதாவாவின்ப
 விருதிதியேபகிரண்டத்துநிழறு
 மின்பரசுவெள்ளமேயியம்பவொண்ணு
 வருவடிவேயருவேபவ்விரண்டுமல்லா
 வோங்காரத்துட்பொருளேயுலகினுக்கோர்
 கருவடிவேகாட்டாயுன்கருணையான
 காட்சிதனைத்தமியேற்குக்காணத்தானே. (௨௮)

தத்துவங்கள்சேர்நடனசாலைகூட்டிச்
 சமைத்துறுப்பாமலிநயங்கள்தன்னைக்காட்டி
 யத்தலத்தேயாட்டுவித்தென்னுடல்கண்டு
 மயர்ந்தொழியாகெழுபிறவியாழிநீக்கிக்
 கத்துமெனதினைப்பகற்றிக்கதிதந்தாண்ட
 கடவுளானம்பெடையொடுதண்கமலக்காவில்
 நத்தொலிவான்முழுவெனநின்றதிரக்கூடி
 நளிமணஞ்செய்தல்லையுறைநாதன்றானே. (௨௯)

தஞ்சமெனக்குன்பதமேசாணல்லாது
 சார்கதியொன்றிலைக்கடன்மேற்றங்குநாவாய்
 புஞ்சமுறும்பாய்மரச்சின்னொடிபோற்சற்றிப்
 புன்கணுறக்கடவேனொபாலியுமாறு
 கஞ்சமலர்த்திடுபருதிக்கிரணமோலிக்
 கதிர்வதனக்கடவுளேகரவாருள்ளப்
 பஞ்சாத்நிலவளர்பொருளேநல்லைமேய
 பரம்பரனையெனையொருகண்பார்க்கிலாயே. (௩௦)

தங்கியிடுபென்முழுதுங்காட்டிச்சற்றுர்
 தராதாமேதெரியாதசுழக்கர்பால்போ
 யங்கிதனைநெகிழ்த்தரசேசையாவென்று
 அடிக்குமொழிபலபிதற்றியலக்கணுற்றேன்

துங்கமிருநல்லைநகர்ச்சுடரேயாறு

துலங்குமுகமுடையாயென்றுன்பங்கண்டு
மெங்கொளித்தாயிதுமுறையோவென்செய்வேன்யா
னேழைதனக்கிரங்குவையென்றிருக்கின்றேனே (௩௧)

தரிசனந்தந்தாளவுயர்த்தவனீயுன்பாற்

சாரந்துபெறற்சூரியவன்யான்நற்கைததாய்நீ
தெரிபவனீயவைமுழுதுந்தெரிவிப்பான்நீ
செய்வனவீதெனவறியாச்சிதுவன்யானே
விரிகருணைத்திருவருளேவிண்ணோர்போற்றும்
வேற்கரணேவிசாகமேவிமலாநீங்காக்
கரிசனைவைத்தல்லலுறுகடையனேனைக்
காப்பாற்றவேண்டிமெலாங்கண்டுகொள்ளே. (௩௨)

தாமிருக்கமனைகோலிவழியின்றாக்கிச்

சார்பிறவெந்துயர்நீங்கித்தரிக்கவெண்ணித்
தேமிருக்கவினையாதுபுறம்போக்கின்றுச்
சிக்குண்டவுலண்டமகிற்செத்தவாபோல்
போமிருக்கும்பொருள்பூரிபுகழ்வீடாடை
போற்றுபணியூர்திசாகம்பெண்டுபிள்ளை
தாமிருக்குந்துணையெனவெண்மதியாற்கெட்டுச்
சாதலுக்கென்றேபிறந்துதவிக்கின்றேனே. (௩௩)

தெண்டனிந்நெகாண்டர்தமக்கருள் கூர்நல்லைத்

திரவியமேதிருவமுதாய்த்கிணைதென்கொண்டு
துண்டதரக்குறக்கொடியைக்கவந்தநாதா
துணையிலியேன்திருவடிக்கேதொழுதுசொன்னேன்
மண்டுபிணிகொளவிடயம்பொறிகலங்கி
வரும்போதுன்மணிமயிளின்மணியினோசை
தண்டநமனுர்திமணிநாவினோசை
தனையடக்கும்வகைவருதிசாநிளியே. (௩௪)

தெய்வானையம்மையொடும்வள்ளியோடுந்
 தேவேநீவீற்றிருக்குந்திருக்கோலத்தை
 யைவாயவேட்கையறுத்தகத்துட்கொண்ட
 வன்பருக்குமுண்டுகொலாவண்ணையுந்தி
 கைவாரக்கடமுருட்டுந்திருவீதிக்கே
 கல்லேனுமண்ணைனுங்காய்தலில்லா
 உய்வானபுல்லேனுமளித்தியேலென்
 னூன்பிறவிதவிர்த்திடுதற்குபாயமாமே. (௩௫)

தேயந்திடு துண்மருங்குவிறப்பணைத்தெழுந்த
 திரண்முலையார்சிறடியின்சிலம்பினேசை
 யாய்திடுமென்செவியுமுனதணிசொள்பாதத்
 தணிசிலம்பினொலியுமறிந்திடுமோவையா
 காயந்தமனத்தவர்க்கிருளாய்க்காரணைத
 கதிரவடிவேற்பசுவொளியேகதியிலைனைத்
 தேயந்திடுதற்கினும்விதிதக்கிறப்போநல்லைத்
 தெய்வமேதிருக்கடைக்கண்சிறிதுநல்கே. (௩௬)

தோன்றுசமுமுணையிடையிங்கலையினேடு
 தொழில்நாடித்திரியமத்திர்தோயந்திடாது
 ஆன்றவனல்கொண்டுவளிமேலெழுப்பி
 யானந்தநடம்பயிலுமழகைக்கண்டு
 ஊன் றுமதிக்கலையமுதமுண்ணுதாழ்ந்து
 உயிர்கழித்தேனுனதருளையுதுதியாடுயஞ்
 ஞான் றுமெனக்கருளுதையேனுய்வேணையா
 ஞாதுருவும்பொருளுமதின் ஞானநீயே. (௩௭)

நன்மைசிறிதிருந்தறியேன்யார்க்குநல்ல
 நலமறியேன்நயமறியேன்நவையோயுள்ளேன்
 தின்மைதருங்கொலைபுழந்தேன்செய்தவங்கள்
 சிந்தில்லைஹுணைநினையென்றென்றிசைக்கோன்

வன்மைகொடுபோக்கொழியான்றருணம்பார்க்கும்
வன்கூற்றுக்கென்செய்வேன்வள்ளாலுன்றன்
கன்மனத்தைநீக்கியெனைக்கடைக்கணித்துக்
காப்பாற்றின் கடனைகந்தவேளே. (௩௮)

நாடகநன்கமைதலிலாக் குறைவோவன்றி
நட்டுவத்தின்பணிக் குறைவோநவையிலாத
பாடகச்செம்புதுமமலர்ப்பாத்திரத்தின்
பலக்குறைவோரிகழ்த்துவையென்பாடெலாங்கண்
டாடெலாநிற்றிறுப்பின்வனிமீதி
லாந்துணையென்றறியாயோவன்கையற்கண்
வேடமகள்சின்மைகிழ்விசாகாநல்லை
வித்தகனையெனையாட்டும்விதநன்றாமே. (௩௯)

நாய்கழுநூரிபருந்துளமுநாயாவும்
நகைகொடுமுற்படவிருந்துண்நலமில்கோரி
சீய்தடியாகியநிறைந்தநாலாட்பாரந்
திறம்படநான்பேணிவளர்த்தேமார்துட்டேன்
வாய்வழுத்தச்சிரந்தாழக்கரங்கூப்புக்கே
வருகருவிசாணமொடுவடிவெல்லாமுன்
னாய்ப்பணிக்கென்றமுஞானபானுதேதான்றித்
துன்பறுத்தென்பால்வளர்த்துணைசெய்வாயே. (௪௦)

நான்படுப்பாடுனதுதிருச்செவிக்கேறாத
ஞாயமென்றேவெங்குநிறைந்தவனீயன்றே
கான்படுவான்புனலெனச்சென்றிடனிதித்தாற்
கருணைதிறம்பிபதேதாவென்கன்மமொசொல்
தேன்புதுமச்செல்லிதிருமருகாவென்னைச்
சேராதுதனிசெனும்பேய்திரியாய்க்கூனாப்த்
தான்செலத்தேய்ந்தஉலவருள்தைபல்பாகன்
தன்குருவாய்வந்தநல்லைச்சாமிசீயே. (௪௧)

நம்பியுனையடுத்தபின் னுங்கவலையென்றால்
 நாயே னுக்குறு துணையார்நாடுங்காலே
 யம்புளியில்மேருதனையடுத்தகாக
 மதுநிறமாய்விளங்குறொன்வறைவரன்றே
 செம்பதுமத்திருத்தாளாகிகியூர்செல்வா
 செந்நியருட்சாகரமேசிறியனேனை
 வம்புசெயாதினியே னும்வலக்கரத்தின்
 வழங்குபொருள் தனைவழங்கிவாழ்விப்பாயே. (சஉ)

கீர்விளைக்குக்கருஞ்சேற்றைகீரேபோக்கு
 கீர்மையதுபோல்விளைக்குநிலையாய்நின்ற
 ஞர்விளைக்குந்த னுவிளைக்குமொழிக்குமென் னுஞ்
 சூசகத்தாலுடவிருந்தே துணையாபின்பச்
 சீர்விளைக்குமுத்திநிலையக்கவேண்டுஞ்
 சிவமேயத்தொழில்நாட்டிச்செய்விப்பான்னி
 கார்விளைக்குஞ்செஞ்சாலிக்கிர்சான்றேறரைக்
 காட்டுநல்லைச்சண்முகனேகந்தவேளே. (சஉ)

கீக்கமுற்றேர்த்தன்னேடுகீங்கிநாளும்
 நிறையழியக்குறையுறுமென்றெஞ்சேநீவா
 ஆக்கமுறும்வழிசொலக்கேள்பரமானந்த
 வமிர்தைநல்லைதனில்விளங்குமறுமுகத்தைச்
 சாக்கிரத்திலதீதமுறுந்தன்மையோர்க்குத்
 தானையாயவருனந்தவிர்த்தாள்கிற்கும்
 வாக்குமன் திறந்தவொன்றில்வடியுந்தேனை
 வாரியுண்டாற்றீருமந்தவருத்தந்தானே. (சச)

பத்தர்பணிபரங்குன்றபழனிவேலா
 பாவைகொழுஞ்செந்துராபாலாவேலா
 சித்தியொளிரொட்டி குடிசிக்கல்சேயூர்
 திருத்தணிகைதண்ணிமலைசிகக்குன்றருர்

முத்திதருமெருவைமலையேரகத்தின்
முர்த்தியுயர்கதிர்காமாமுதிர்குன்றத்தா
யித்தனையுமாடல்கொண்டாயெங்குமானு
யீசாநல்லுராமரந்தவின்பவாழ்வே.

(சுரு)

பல்காணும்புரியிடேகத்தாற்பொங்கிப்
பஞ்சமுதும்பாலுமொன்றிப்பரக்கும்விதி
புல்காதின்நிடும்பிரதக்சிணத்தால்நாளும்
பொருந்துமடித்தொண்டர்குழாம்புன்மையான
மல்குதுயர்கழீஇப்பொலியும்மதில்சூழ்நல்லை
மயிலேனைவெளிவீட்டில்தியாலுன்றி
பல்பகலுமகநாட்டத்தினிதுகாண்போ
ரகமிருந்துமிருவயிற்பற்றறுப்பந்தாமே.

(சுசு)

பன்னிருநாமம்புகழும்பதியையொந்து
பன்னிரண்டின்மேலுளதாய்ப்பரவுந்தெய்வத்
தின்னருளைத்திரவியத்தைச்செங்கநும்பி
னினியகட்டிச்சர்க்கரைபையிமையோர்சென்னிப்
பொன்னடியைத்திரைமறைக்குட்பொருளேவண்டார்
புரமெரித்தபுண்ணியர்க்குப்பொருளையோது
மென்னியகண்மணியைமாணிக்கத்தி
னினியகங்கைதனில்விளங்குமிரத்தினத்தை

(சுசா)

கற்பூரகீபவருட்பிரகாசத்தைக்
காணர்க்குக்காணாதகாட்சியானைச்
சிற்பரனைச்சிரமொடுக்கசேசிப்பார்க்குத்
திங்கலிவன்சினிமடலுந்தீர்த்தெழுப்பு
மற்புதனைச்செந்தழல்சந்தனக்குழப்பா
யாக்குமறுமுகவடிவேலையானாகும்
பொற்பதியாங்கதிரைமலைப்புத்தேள்விதிப்
புழுதிபடினெழுபிறப்பும்பேர்க்கலாமே.

(சுஅ)

பத்திமைசேர்நெறியறியேன்பணியுமில்லென்
பதைப்பறநின்றொருகணமும்பதியவுள்ளம்
வைத்தறியேன்நினைந்தறியேன்வள்ளாலென்றும்
வாட்டுமிடித்துயர்நலிப்பவன்கோட்பட்டுப்

புத்திகலங்கிடவளர்புல்லுருளிமுதி

பொருவில்தருவெனக்கலங்கிப்புலம்புவேற்குள்
சித்தமதைத்தந்தருளியடிக்கிழ்வைப்பாய்

சுவையளித்தகற்பகமேதேவதேவே.

(சக)

பாவியென்றன்சிந்தைநினதடிக்கேயாக்கிப்

பணிசெயற்கெனிருகரமும்பணிவித்துறும்

நாவினையுன்றிருநாமந்தனக்கேயாக்கி

நானிலத்திலுறுதுயரால்நலிவெய்தாது

மேவிவளர்சுகானுபவமீந்தாட்கொள்வாய்

மெய்மையெனவுணையடுத்தேன்மேலுமேலு

மாணிபிரிந்திடுமளவுகவலைக்காளா

யமைத்துவிட்டாயப்பனையழுகிதாமோ

(சூ)

பிறந்துமிறந்திடுதெய்வப்பிணங்கள்பாற்போய்ப்

பிதற்றியுய்யக்கதிதேடும்பித்தரேநீர்

கறந்தருந்திக்கற்பசுவின்பாலைக்கையாற்

கண்டவருமுண்டுசொலாகன்மனத்தேதா

ரறந்துறந்தேதார்க்கெய்தாதவமுதைநல்லை

யறுமுகனைச்செம்மேனிபமலன்றன்னை

மறந்திருந்துகெட்டுவிடாதுன்னிவாழ்த்தி

வணக்குவரைக்கலைதன்னில்வணங்குவாரே. (சூக)

புரமெரித்தளிசிசடையம்மதியஞ்சூடும்

போதாநகப்புண்ணியர்க்குப்போகித்தானைக்

கரவெரித்தமனக்கோயிற்கடவுடன்னைக்

கண்கள்பணிசெண்டுடையகதிர்வேலானை

தல்லைச்சண்முகமலை.

உரமொளீருமருணகிரியுரைக்குள்ளானை
 யூனைனவிடியொடுதேனுவந்தான்றன்னைத்
 திரமுடையமனமொழியாற்றெரிந்ததானைத்
 தேவிட்டாதசிவக்கொழுந்தைச்சிந்தித்தேனே. (௫௨)

புந்தியிலேனி துவரையுமோயாதீடும்
 பொல்லாதபவச்சரக்காம்பொதியையோம்பி
 மந்தியெனும்மனம்வாக்குக்காயத்தேற்றி
 வருபயனிற்சிலபுசித்தேமறித்தாங்கொண்டேன்
 செந்தியி னுங்க திரையி னுமாநூரான
 திருநல்லைப்பதிபுகவுஞ்சேர்த்துவைத்த
 தொந்தமுறும்பழுஞ்சரக்கும்புதுச்சரக்குந்
 தொலைந்திடவெம்பணிநீங்கிச்சுகம்பெற்றேனே. (௫௩)

புண்ணியமேவடிவமென்பொலிந்தவேடர்
 பெருமானூர்பொன்னடியிற்பொருந்தாற்றோல்
 மண்ணிடைத்தோய்ந்திடவேட்டஞ்செய்நாளந்த
 வழிப்புல்லாய்க்கிடந்திடினுமுய்வேனன்றோ
 எண்ணுதற்கேயிடும்பைதனைப்பிறந்தேனன்றி
 என்னறிந்தேனென்செய்தேனீராறாகும்
 கண்ணுடையாய்வே லுடையாரிரங்கியாளாய்
 கற்பகமேநல்லைவளர்கனகக்குன்றே. (௫௪)

பூவளரவருளுனவாயிலானும்
 புகலவருபசுளுனபோதத்தானும்
 நாவளரவழுத்தவெட்டிப்பாரக்கொணாத
 நலமேவுபேரறிவேநாயேனான
 தாவளருஞ்சிற்றறிவேற்கிடுகிநீக்குஞ்
 சண்முகப்பேரொளிவடிவே தமிழின்மேன்மை
 சாவளருங்குறளறியுமெலும்புநீருந்
 தானறியும்வன்னிசுரந்தாலந்தானே. (௫௫)

பையரவினடனமிடும்பச்சைமேனிப்

பாந்தாமன் நிருமருகாபரவையார்தந்
துய்யமனைக்கொருகாலிலிருகாற்றாது
சொலநடந்து ஆரூரன் துணைவனாகி
வையமிசைக்குற்றேவல்தமிழ்க்குச்செய்த
வரிவேங்கையதளுடையோன்மைந்தாவெற்கு
உய்யவினிப்புசவிடம்வேறிடையென்னை
யுடையானேயுதுய்யரையகற்றிடாயே.

(ருக)

பொறிவழியேசெல்லமனமதனைப்பற்றிப்

போகுமெனதறிவுகடாப்போலவேயந்
நெறிவழியேசெல்லுமதுகொழுவழிச்செல்
நெடியதுன்னூசியைநிகருநிலைமையாமா
லறிவருளியுனதடியெனவேசெய்து
அந்தகனுக்காளாகாதாண்டுகொள்வாய்
வேறிகடப்பந்தார்மார்பாவெற்றிவேலா
விண்ணவர் தங்கண்மணியேவிமலவாழ்வே.

(ருள)

பொருந்திசன்மார்க்கமொடுசகமார்க்கஞ்சேர்

புத்திரமார்க்கந்தாதபோற்றுமார்க்கந்
ஐரூந்தியவிம்முறைநெறியிலொன்றுமில்லை
திவினைசேர்மார்க்கமேசேர்ந்துதின்றேன்
வருந்துணையீடுதனவறியேன்மாசபூண்டேன்
வள்ளாலுன்றிருவடியுமருவுமோதான்
அருந்துணையேயைவரைணக்கைகிட்டோடு
மப்பொழுதுன்னருட்சேயையளித்தாட்டுகாள்ளே.

மறைமுதற்குப்பொருளுரைக்கமனவாக்கெட்டா

வருசரவேணற்பவனைமலைக்கேதாட்டிக்
குறைவிறவம்புரிமெய்மைகண்டார்க்கென்றுங்
கூடிநின்றவெளியாமாற்குறொறுது

திறைவடிவாயமர்ந்தபரஞானந்த
 நின்மலநிட்களங்கசுகநிலையத்தோற்றம்
 பறைமுழங்கநகர்வலஞ்செய்பாவிசாணீர்
 பன்னிருகைவேலவனைப்பாவுவிரே.

(105)

மனைவியர்க்குத்திருக்கழுத்திலமார்பூட்டும்
 மங்கலநாண்நிலை திரியாவகைசுராதி
 களைகடல்போல்வருஞ்சேனைப்பகரெல்லாங்
 காற்றெதிர்த்தபுகைபோலக்கலங்குமாள்
 வினைதொடுத்தினின்றோர்மாவியூச
 வேல்விடுத்தகந்தப்பாவிசாகனையென்
 றனையினுங்கண்பாராதுவிடுதல்கன்றெற
 தாயிசீபோற்றவிக்கின்றென்றனிமையேனே.

(106)

மண் னூடும்மண்ணினிடைப்பயிர்களுடும்
 வருவிற்றிற்றீயூடும்வானி னூடும்
 மெண் னூடுமெள்ளி னுறுதயிலம்போல
 விருக்குமுன திறைநிலையாரியம்பற்பாலார்
 கண் னூடுமணிபோலக்கலந்தல்லைக்
 கதிர்வடிவேற்கந்தானின்கருணையென்பாற்
 தண் னூற்றிப்புழுவடிவாய்மலத்தினூடு
 தரியெனி னுமறித்துரையென் தாங்குவேனே.

(107)

மயக்குறுவோர்மயக்கமுறும்பொருளையிது
 வகையெனவுமறிவித்தேவளருங்குய்ய
 முயக்குமகிள்வருபிறப்புமொழிக்கும்வேலா
 முதறிவில்லாதேற்குமுன்னீ காழி
 வியக்கமுறும்பாலயின்றபொற்றலத்தீல்
 மேவுதுனிதனையளிக்கவிரும்புவாயேல்
 சியக்குமனைத்தொடக்குமழித்தெழில்ஞானத்தாற்
 சிவமாயுன்சீர்பாடிச்சீசிப்பேனே.

(108)

மண்டலத்தேதமானிடராய்ப்பிறந்தபேர்கள்
 மருவுபபனிதடியார்மலர்ப்பதக்கே
 தொண்டுசெய்துநின்கோயில்குழந்துபோற்றித்
 தொழுதுனடிபரவிவினைதொலைத்தலன்றே
 மிண்டுசெய்தவசுரர்குழாம்மாளவெற்றி
 வேற்படைமேற்றிருநோக்கம்விடுத்தவேளே
 மண்டுபிணிகவிரவியருள்நோக்கென்மேல்
 வைத்தருளவேண்டுநல்லைவைவேற்கோனே. (௬௩)

மக்களதுயாக்கைதனிற்பிறந்ததொன்றே
 மருவுமன்றிப்பின்னையொருவளமுங்கானேன்
 தொக்கதுயராழியின்வாயமிழந்திருஞ்சந்
 துடிதுடித்துநிதமோயாதோடியோடி
 நக்கசெயற்காளாகிவிட்டேனையா
 நல்லைவருநாயகனையனக்குன்றே
 மிக்கதொருநாட்டமெனக்கமைந்தாற்போதும்
 விழுங்குமிடித்துயரகலவேற்கையானே. (௬௪)

மனமெலிந்தேன்சொன்மெலிந்தேன்வளருமின்ப
 வாரிதியேயிடர்மிக்கேன்வருபாடுற்றே
 தனமெலிந்தேனீதெனவொன்றமைதலற்றேன்
 சாதலுக்கென்றேவளர்ந்ததன்மையானேன்
 கனமுறையாய்க்குறையிரந்தேன்கண்பாரையா
 கதிர்வடிவேற்கரதலத்தாய்கமழுந்துய்ய
 வனமணிநாரணன்மருகாமனமொர்க்காலும்
 வருத்தமுறாவண்ணமருள்வழங்குவாயே. (௬௫)

மனிதரி லுமுயர்ந்தவர்வானவரென்றேதும்
 வார்த்தைமற்றைபவரிழிபுமதித்தன்றீனப்
 புனிதமில்லாப்புழுத்தகடைநாயேன்றியப்
 புன்னெறிகண்டெழுந்ததன்றேபூட்கைமானின்

வனிதையருண்டறிந்ததெளிதேனேபாகே
 மயிலேறுமாமணியேமதித்தென்பாலே
 யினியேனுமருளுதியுன்னணைகண்டா
 யெங்கொளித்தாயென் றுயர்கண்டின் னுளியே (கக)

மாமைகுடிவிற்பிறுக்கும்வாட்கண்மாதர்
 மனமுருகக்கனிந்து றும்வார்த்தைகேட்டுத்
 தாமுமதுபோற்பிரதிதாங்கவுன்னிச்
 சலித்ததினல்வாய்சேப்பவனையச்சாரு
 ஊமைகொளுநல்லைகர்ச்சேயையன்னு
 ளுரைசெயற்குமுடியுமோவுயிர் போய்விட்டாற்
 தீமைதவிர்த்தாணையிட்டுமறிப்பார்யாரோ
 செத்தபிணமெனநாமஞ்சேருமன்றே (கௌ)

மாற்றியவாறு தித்தல்செய்துநடங்கொள்வானே
 மாவடிவாய்வருஞ்சுரைவதைசெய்தானைக்
 கூற்றுதைத்தபாதனருளெம்மான்றன்னைக்
 குஞ்சரத்துக்கிளையோனைக்குமரவேளை
 மாற்றுயர்ந்தபசும்பொன்னைமாணிக்கத்தை
 மயக்கறுக்குமருமருந்தைமனத்துட்கொண்டோ
 ரேற்றியெறிவாட்படையுங்கலவைச்சாந்து
 மின்பாலுங்கைக்கூழுமியைபென்பாரே. (காஅ)

மான்மகளிர் தம்மொதாருநானையென்ன
 மற்றவர்தம்நிழிகளிக்கும்வடிவமென்னக்
 கான்மலியும்மரகதழும்பதுமராகக்
 கலந்திழைத்தமாணிக்கக்கதிரேயென்ன
 வான்பிறங்குகோடி திவாகரனையென்ன
 வருமடியாருளமலர்த்திமகிமைகாட்டி
 ஆன்பொழியும்பா னுநிலல்லைமேளி
 யாறுமுகமானபொருளங்குண்டாமே. (காஊ)

யானெனதென்றெழுஞ்செருக்கையிழந்ததூயர்
 யாரெனி னுமுனையிழவாரிமைப்போதுண்மை
 தானெனவேமறைமுழக்கஞ்செயவுமோராச்
 சமுக்கனே னுனையிழந்துதனிப்பேனையா
 மானளித்தகுறக்கொடியாள்வள்ளிபங்கா
 மாற்றிறந்தபசும்பொன்னேவையமீது
 ஊனெடுத்தகொடியனென்வினைக்கெஞ்ஞான்று
 உறுமிறுதியறிகிலே னுரைத்திடாயே. (எ0)

வணங்கிடுவோர்க்கிதஞ்செய்துவழங்கலின்றி
 மறவிகையிற்சிக் குண் னும்மருள்சேர்தெய்வப்
 பிணங்களைக்கொண்டாடா தீர்பெரும்பேறுன்னிப்
 பேதைமைபோக்குறவேண்டிற் பெய்வான்பொன்னை
 யணங்குதனக்கணங்குசெயுமையன்றன்னை
 யற்புதனைச்சிற்பரணையந்தமில்லான்
 குணங்கடனைப்பரவிநின்றுகும்பிட்டேத்திக்
 கோயில்தன்னைவலஞ்செய்தாற்குடமன்றே. (எக)

வஞ்சகமுமுலோபமொடுபொறுமைவன்கண்
 மருவுமிழிவுடையவுன்றன்மனத்தேயான்கூர்ந்
 தெஞ்சலின்றியுறைந்திடுதற்கிடமின்றென்றே
 யியம்பிடுவாடுபெரிடுறொசாரே னுமின்றே
 அஞ்சலிசெய்துணைப்பணிந்தேனிரங்கியாளா
 யறுமுகனையவனருளாலவன்றாள்பேணித்
 தஞ்சமெனுநிறைமொழிபொய்ப்படுமோவெந்தாய்
 சஞ்சலந்தீர்த்தெனையாளத்தருணமீதே. (எஉ)

விரிந்திடுநங்கருணையுயர்தவத்தர்பரலே
 மேவுமன்றிப்புன்மைரினர்மேலுஞ்சற்றுச்
 சொரிந்திடுமோவென்னினெழுபெருவெள்ளந்தான்
 துகளறுவாரிதிமட்டோறுப்பிலாத

சரியுறவியனே தனி லும்புகுணமன்றே
 சண்முகனையீ துன து தன் மையாகுங்
 கிரிபொடி த்தவேற்படையர்யென்பா லுன்றன்
 கிருபைவை த்துக்கவலை தனைக்கேடுசெய்யே. (எஃ)

வாக்கொடுபுன்மனமும்புலையுடம்பும்மாறி
 மறத்துறையே திரிந்தகடைம திராயேனை
 நொக்கொருபன்விரண்டுடையாய்நொக்கினொன்றால்
 நொக்கிரவி நொக்காடுநொதல்செய்வாய்
 தாக்குறட்கஞ்சிமுருகாவென்றுன்னித்
 தகுமுருகாற்றுப்படைசொல்தமிழோன்றன்னைக்
 காக்குமறுமுகவடிவேற்கடவுளேயென்
 கருத்துனதுபுகழையன் றிக்கருதுறாதே. (எச)

வாயானைமனத்தானைவடிவேலானை
 வாக்கிறந்தபூரணத்தின்வாசியானைச்
 சேயானைத்திகழ்நல்லைமேவினானைச்
 சீரலைவாய்க்கரைவளருந்தீங்கரும்பைத்
 தாயானைவேண்டிவனதரிக்காடுதன் றுந்
 தந்தருளுஞ்சண்முகனைச்சதுர்மறைக்குந்
 தூயானைத்தூய்மையிலார்சேய்மையானைத்
 தொழுதடியென்களிவளரச்சுகிக்கின்றேனே. (எரு)

வாழ்ந்திடுவோர் தமக்கியற்கைவடிவேலைந்தும்
 வள்ளிபங்கன் றிருக்கோயிலவலஞ்சுழ்தொண்டர்க்
 காழ்ந்திடுநெர்பத்திகொடுதொண்டுசெய்யு
 மல்லலிலரப்பேர்வாழ்க்கையாகுமன்றே
 வீழ்ந்திடுவோர் தமதுகுறிவீணரோடும்
 விழல்படுத்திராட்கழித்துவெறுமையாகித்
 தாழ்ந்திடுவோர்பணியாற்றித்தருங்கூழ்கொண்டு
 தனுவளர்த்துநரகாட்சிதமக்கென்பாரே. (எஃ)

விருப்பினொடு திருவாலங்காட்டின் முன்னாள்
 மிகமெலிந்துந் தலையினால் விரும்பிச் சென்ற
 அருத்திவளரம்மையோநினது சீர்கொ
 ளாலயங்கள் தனைக்காலாலடைந்துஞ்செல்லக்
 கருத்துமிலாப்படிற்றேபேயார்சொல்லாய்
 கந்தாசெந்நூர்வளருங்கரும்பேநல்லை
 யிருக்குமறுமுகப்பொருளேபெங்ஙனுய்வே
 னெனதுரையுமதித்திரங்கியேற்றுக்கொள்ளே (எஎ)

வேல்காங்கொண்டடியார்தத்வினைவேர்ப்பாற
 வீழ்த்தியளித்தவ்வவர்தம்வேண்டு கோளைச்
 சாலவுவந்தேற்றளிக் குந்தன்மையாவித்
 தாணிபுகழ்ந்துனைபடைதல்சாதமன்றே
 காலமொடுகோள் குறளைகடுநோபெல்லாங்
 கந்தாவென்பாலடையாக்கருணைசெய்வாய்
 தாலமுண்டவளைக்கரத்தோன்மருகாநல்லைச்
 சண்முகனெயென் குறையைச்சாற்றினேனே (எஅ)

முன்பிருந்தார்பின்பிருந்தாரெவரினிலேனும
 மொழியிலெனைப்போற்றுபரமுழந்தாருண்டோ
 விற்பமுடனுண்டிருந்தாயுண்டார்க்கென்று
 மென்தெரியும்பசிவருத்தமியல்பிதாயால்
 வன்கரியமதுகாமுள்ளிருந்துவாழ்ந்தே
 வயிரமறத்துனைத்துளிட்டமரமதானே
 னன்புருவேயறுமுகனெநல்லைநாதா
 வகமகிழவுறுதுயரைபகற்றிடாயே. (எஆ)

அண்டருலகாட்சிகொளவழிகுராதி
 யவுணரொடுகிரிசிதறவழித்துநீராய்க்
 கண்டவடிவேல்தரித்தகந்தாசெந்நூர்க்
 கடவுளேகதிரைமலைக்காட்சியானே

துண்டதரக்குஞ்சரிமான்மகிழும்வெற்றித்
 தேகைமயில்வாகனனேசுப்ரமணியா
 மிண்டுசெயும்வினைத்துயராற்கலங்கிராநும்
 மெலிகின்றேற்குனதருளாவிரைந்துதாவே. (அ௦)

சொற்படுமாறில்லைமனக்கரணமாதி
 தேரன்றுசெயலடவுதிக்குந்துன்பமின்ப
 மெற்படுமாறருத்திவினையூட்டிவிக்கு
 மீசாதின்கெயலறியேனெல்லாமாசி
 திற்படுமாறறிவுறுத்திலையுமாகி
 நின்றருளுங்குருபரனேநீபமார்பா
 அற்புதனையலைதும்பாய்க்கலங்குவேனை
 யஞ்சலெனவந்தருளியாண்டுகொள்ளே. (அ௧)

என்சொல்லாமென்சொல்லாமேழைமைக்கிங்
 கிருந்தபடியேபாவமேத்திராநும்
 புன்சொலினாலேனுரினைப்பாடியாடிப்
 புகழ்பெறவோர்கண்மேனும்பொருந் திதில்லைன்
 வன்சொலினார்முன்செல்லாவள்ளிபங்கா
 வானவர்சேனாபதியேவழுத்துமவேத
 முன்சொலினாலுனைத்துதித்துமுன்றன்கீர்த்தி
 யுரைசெய்துமுனையுரைமாட்டாதன்றே. (அ௨)

உனையுளங்கொள்பொருளாகமதிப்பார்பின்னு
 மொருவரைப்பின்செலவேனுமுன்னுவாரோ
 பொனையுதுதிப்பொருளாகக்கொள்வர்கீழாம்
 புழுதிதனைப்பொதிவாரோபூமிமீதி
 லனையுமுயர்சந்தையுமாயெல்லாமாசி
 யான்றதுணையாகிநின்றவரசேதஞ்சம்
 பினையுணையல்லாதுபிறிதில்லையன்றே
 பிறந்திறந்துஉழல்வேற்குப்பேணுமாரே. (அ௩)

அடியவரைப்பணிந்தறியேனன்பில்லாதே
 னர்க்குமணிப்பணிமமறா தணிகொள்கோயில்
 மூடியுறத்தாழ்ந்தெழுந்துவலஞ்சூழுகில்லேன்
 முண்டெரியத்திரியேனுந் தூண்டிநிலேன்
 கடி கமழ்பூமாலேதொடுத்தணிதல்செய்யேன்
 கந்தாவொன்றே னுமிலாக்கடையேனீற்றி
 விடியொலிபோல்வருங்கூற்றுக்கென்சொல்வேனின்
 நெழின்மயிலும்வே லுமெனவிருக்கின்றேனே. (அச)

அன்பொடுநின்பாலடைந்துகேட்டதெல்லா
 மப்பனையளித்தருளென்றருத்தியோடு
 துன்பமொலம்பொறுத்துநின்றேனிமிமெலென்றாற்
 சமக்கமுடியாதடிக்கேசொல்லிவிட்டே
 னின்பமளித்தாண்டா லுநீயேயன்றி
 யில்லையெனக்கைகிடி னுநீயேயையா
 னன்பொருளென்னுவிடலெல்லாமாகி
 யிருப்பவனேயேதுபுகலேழையேற்கே. (அஊ)

ஆதாஞ்சுற்றே னுமிலாச்சிறியனேனை
 யன்பொடுநின்பேரருளாலாண்டுகொண்டாற்
 பேதமிலானின்னடியீடுதென்செய்கை
 சித்தன்மகனாண்டியெனப்பேசுவாரோ
 பா தமன்றிப்புகலிடவேறில்லைபையா
 பன்னிருகைப்பானே கண்பாராய்கல்லை
 நீ தருகநாதவள்ளிபங்காசெந் தூர்
 நித்திலமேயுன்னையன்றிநிலையிலேனே. (அக)

ஐந்தெனும்பேரறிவுமொளிப்பார்வையாகி
 யடுத்துவருகரணமொருநான் குஞ்சேர்ந்து
 சிந்தையெனமுடியவருஞானைந்தச்
 சிற்பரசின்மயசிவசண்முகவிடாசக்

கந்தசரவணபவநின்னருட்கோலத்தைக்
கடைச்சிறியேன்காணுநாளுண்டுகொல்லோ
சந்ததமும்வேதமொடாகமமுழக்கந்
தயங்குநல்லைநாயகனே தணிகைவாழ்வே. (அஎ)

ஒன்றெனக்குன்பால்வேண்டுமொளியாதீத
லுரிமையுனக்குண்டு தினமுரைக்குமென்பா
லென்று திருவுளமிரங்கியளித்தாட்டுகொள்வா
யேழைதனைக்கைவிட்டாலெங்குநுய்வேன்
பொன்றுமிடித்துயருனது திருநோக்கென்மேற்
பொருந்திவிடீனீ ருகப்போகுமன்றோ
கன்றுகுணில்கொண்டெறித்தகாயாமேனிக்
கண்ணபிரான் திருமருகாகந்தவேளே. (அஅ)

இறைவவுனதருளெனக்கோரணுவுமில்லை
ரியம்புவதுன்செவிதனி லுமேறு தில்லை
குறையிரந்தார்க்கருள்கொழிக்குமரநல்லைக்
கோயில்கொண்டாயென்னளவிற்குறைவையாதே
அறைபுனல்சேர்செஞ்சடையாயடியேன்மிக்க
வஞ்சினே னுன்பால்வந்தடைந்தேனையா
வுறவுடையாரெவருமில்லை யெனைக்கன்பாரா
யுத்தமனையேற்றருளெ னுறுகணின்றே. (அக)

உறவுடையாரெவருமுறவுடையார்போல
வுள்ளவுமுடனுறைவரொழிந்தபோதே
சிறகுடையார்வடநட்பேதரிவதொக்குந்
தீயருறவகன்றுனதுசெம்பொற்பாத
மறமுடையாரடைவாடிநாயேனுக்கு
மணுகுமோவலந்தவர்கட்கருளுமெந்தாய்
மறமுடையே னுன்பால்வந்தடைந்தேனென்பால்
மனமுவந்துபிழைபொறுத்துமன்னித்தாளே (கா)

கஞ்சமலர்மீதுறையுந்தேவென்னொருங்
 கவலைகொண்டு துன்படையக்கடவையென்று
 வஞ்சமொடுதலைமீதிலெழுதியிட்ட
 வருந்துதலையெழுத்தெனந்தீயெழுத்துமாறக்
 குஞ்சிதசெஞ்சரணாவிந்தத்தேறல்
 குளிர்வளித்தெனையாள்வாய்குறைகள் தீரத்
 தஞ்சமுனையன்றியில்லைச்சாதமீது
 சாற்றினேன்சண்முகனேதாங்கிக்கொள்ளே. (கூசு)

கரணமொடுதளர்கருவிகார்காங்கள்
 கண்பஞ்சிட்டறிவிழந்துகதியொன்றின்றிப்
 பரணமுறப்பாய்துணையாய்க்கிடக்கும்போது
 பன்னிருகண்ணுடையநல்லைப்படியாயென்னைத்
 தீரணமெனுங்கபம்வருத்தஞ்செய்யாதுன்றன்
 சிந்தனையிலமனநிலைக்கச்செய்துநீங்கா
 மரணமுறும்போதுனதுமடிமேலென்னை
 வைத்திருக்கவேண்டுமிந்தவாரத்தர்தாளே (கூசு)

கறங்குதிரைசகடக்கால்கருவிராடா
 காரிகையார்தயிர்தத்துக்கழலுமீது
 பிறங்குதொழிற்பிறப்பகற்றத்தெளிவீர்நல்லைப்
 பெருமான்றன்றிருநீறும்பெருமைசால
 வறங்குலவுமந்திரமஃறெழுத்துங்கேகால
 மணிதீர்த்தத்துளியகத்துமணிந்துகொண்டால்
 மறங்குலவுபுள்ளியிட்டகணக்குமாற்றி
 வருவிதியின்றொழிலகற்றிவாழலாமே. (கூசு)

கற்பகமுந்தாமரையுந்துளவுந்துய்ய
 கடுக்கைபொடுகடிக்கமுங்கதீர்வேலாநின்
 பொற்பமருந்திருவடிக்கீழிமைப்போதெனும்
 பொங்குவகையுள்ளுறப்பொருந்திருஞ்ச

நிற்பதன் நியமிழ்தருந்திண்ணோர்போற்ற
 நிறைதருக்கீழ்மாபோகநிலையும்வேண்டேன்
 புற்புதநேருற்பவமெத்தனைவந்தாலும்
 பொருந்துவதீதாகவெனைப்பிறப்பிப்பாயே. (கூச)

கைக்கெடுத்தல்வாய்க்குதவாவினையின்பான்மை
 கனியிருக்கக்காய்விழ்த்துங்கனிவிலாது
 புக்கடுத்தகாயிருக்கப்பழம்விழ்த்தாதேற்
 புகலுவதாரீதெனநின்புகழல்லாது
 மைக்கணிமான்மடமாதும்வாரணத்தின்
 மகனிடுமீயிருக்கவாட்டமுற்றுத்
 தக்கதுணையில்லார்போற்றளர்ந்திருத்தல்
 தகுமோசண்முகநாதாசரண்புக்கேனே (கூரு)

கோவேநீபசுபதியெல்லாவுயிர்க்குங்
 குகமயமேயகிலாண்டகோடியீன்ற
 தேவேசுற்சத்தியொடுமுகளமாகித்
 திருவினையாட்டயர்சுகளந்தெரிக்குஞ்செல்வா
 பாவேயச்செஞ்சொலுண்டிவாயுண்டின் தாள்
 பணிந்திடற்குச்சிரமுண்டுபத்திசெய்ய
 மாவேயுமனமுண்டுதுணைநீயுண்டு
 வருந்துவனெமருளரைப்போல்வையமீதே (கூசு)

காமருளக்கருவினைக்கும்வதனத்தாலும்
 காவிவிழிதன்னாலுங்கண்டுநேருந்
 தாமொழிசேர்தவளநகைப்பவளச்செவ்வாய்த்
 தோகையர்தம்மயற்பீடத்துணைமுலைக்கும்
 வாமமுறுனுண்ணிடையாற்றுக்கிலாற்செய்ய
 வடிவுதன்னுலொயில்நடையால்மனமீர்ப்புண்டு
 சேமமின்றியலைந்தொழியக்கடவேனுவென்
 சிந்தையினூல்கையினுஞ்செழிக்குந்தேவே. (கூள)

கோதில்பெருங்குணக்குன்றேவடிவேலேந்துங்
 குமாருகசண்முகனே குறமின்நாதா
 சோதிதிருமுருகாவென்றுனதுதானேத்
 துதித்தடியேன்நினைந்துருகவரமீந்தாளாய்
 ஆதிநிலைநாள்தனிமமாரூர்நின்
 றஞ்சலித்துநாணமுறவவனியாண்ட
 காதிமகன்படைத்தநகரென்னவோங்குங்
 காட்சிபொலிநல்லையில்வாழ்கந்தவேளே. (க௮)

என்னபிழைசெய்திருந்தபோதுமையா
 ஏழையென்மேற்கருணைவைத்துயிரங்கியாண்டு
 அன்னபிழைதணையகற்றியடியனாக்கி
 யணிபெறுசிற்பரபோகமளித்தேயீண்டு
 இன்னலிலாப்பெருவாழ்விவிருத்திவைப்பா
 யிகபரத்துக்கொருபொருளேயிறையேநல்லை
 வன்னமயின்மீதொளிரும்வடிவேற்கையா
 வள்ளிபங்காதொழுதடியென்வழுத்தினேனே. (க௯)

பேறுபதினாறுமெனக்களித்தல்வேண்டும்
 பெம்மானேயிவ்வுடம்புபிரிந்துபோனாற்
 கூறுதற்கெவ்வுடம்பெனசிச்சயமின்றாகுங்
 கொள்கையினாவிச்சணமேகொடுத்தல்வேண்டும்
 ஆறுசமையங்களுக்குமறிவுகீயே
 யாதலினாலறுமுகங்கொண்டாடல்செய்தாய்
 விறுவடிவேற்கானேமுருகாவெந்தன்
 விண்ணப்பமீதுனடிவேண்டினேனே. (க௦௦)

சண்முகமலை முற்றிற்று.

நல்லைக்கலி வெண்பா.

பூங்கமலச்சங்கரா஠ர் புத்திரா திக்கரிய
 பூங்கமலச்சங்கரா஠ர் புத்திரா—பூங்கமல
 வாய்ச்சங்கரிக்குமருகனே நால்வேத
 வாய்ச்சங்கரிக்குமருகனே—வாய்ச்சங்க
 கார்த்திகையாநாளீன்றகந்தனே பொற்கனகக்
 கார்த்திகையாநாளீன்றகந்தனே—கார்த்திகையிற்
 காக்குஞ்சரவணத்தின்கந்தன்றனக்கிளைய
 காக்குஞ்சரவணத்தின்கந்தனே—கார்க்கிரணங்
 காய்ந்தகதிர்வடிவேற்காங்கேயா சூர்ப்பகையைக்
 காய்ந்தகதிர்வடிவேற்காங்கேயா—காய்ந்தகதிர்
 ஆறுமுகத்தாயறுமுகத்தாயன்பர்பங்கில்
 ஆறுமுகத்தாயறுமுகத்தாய்—ஆறு
 பரசமயமானபத்தாயிரையோர்
 பரசமயமானபத்தாய்—பரசமயம்
 சேந்தாவிசாகாதிருக்குமரா குன்றறிந்த
 சேந்தாவிசாகாதிருக்குமரா—சேந்தருளி
 வாசக்கடம்பமலர்வனத்தாய்நீள் குறிஞ்சி
 வாசக்கடம்பமலர்வனத்தாய்—வாசத்திற்
 சிந்தூரமாய்விளங்குஞ்சேவகாசீர்வயலூர்
 சிந்தூரமாய்விளங்குஞ்சேவகா—சிந்தூர
 ஒங்காரவெங்களுள் முருகாவென்று தித்த
 ஒங்காரவெங்களுள் முருகா—ஒங்கார
 ஆதிதிருத்தணியிலாதாராவோகத்தோ
 டாதிதிருத்தணியிலாதாரா—ஆதி
 பழனிமலையாதரித்தபாலாவிராலூர்ப்
 பழனிமலையாதரித்தபாலா—பழனிமலை

கூடற்குடவையுடன் குன்றத்தாடுயங்கொளித்தாய்

கூடற்குடவையுடன் குன்றத்தாய்—கூடநகை

ஆயன் குடியலைவாய்க்காசாராவெட்டி குடி

ஆயன் குடியலைவாய்க்காசாரா—ஆயன்பாற்

பாதச்சதங்கைபரிபுரத்தாய்பங்கயப்பொற்

பாதச்சதங்கைபரிபுரத்தாய்—பாதத்தில்

ஆர்க்குஞ்சிவன்றிருக்காளாஸ்திரியாபஞ்செழுத்தின்

ஆர்க்குஞ்சிவன்றிருக்காளாஸ்திரியா—யார்க்குமா

ஆருருடன்காசியம்பலத்தாய்கச்சிநகர்

ஆருருடன்காசியம்பலத்தாய்—ஆரூரில்

ஆறிரண்டுகையாணைக்காவிரிவாய்க்காவேரி

ஆறிரண்டுகையாணைக்காவிரிவாய்—ஆறிரண்டு

நாட்டம்படைத்துடையநாயகாவென்கருத்தில்

நாட்டம்படைத்துடையநாயகா—நாட்டகத்தின்

அண்ணாமலைக்கயிலையாதரிப்பாய்காவேரி

அண்ணாமலைக்கயிலையாதரிப்பாய்—அண்ணாவா

நாகையாலங்காடாநல்லூராநள்ளாரூ

நாகையாலங்காடாநல்லூரா—நாகையால்

முத்திகிரிசிற்சிலம்பின் முன்னியுள்ளாய்கோளிரெடு

முத்திகிரிசிற்சிலம்பின் முன்னியுள்ளாய்—முத்திகிரி

வந்தெனைத்தானம்பலத்தாய்மங்கலத்தாய்சொற்கமென

வந்தெனைத்தானம்பலத்தாய்மங்கலத்தாய்—வந்தெனைத்தான்

திருக்கொறுக்கைக்காறுகிச்சேர்வாய்கடம்பூர்

திருக்கொறுக்கைக்காறுகிச்சேர்வாய்—திருக்கொறுக்கை

மெய்ப்பூந்துருத்தியாய்விற் குடியாய்கண்டியுயர்

மெய்ப்பூந்துருத்தியாய்விற் குடியாய்—மெய்ப்பூஞ்

சொற்கத்துறையுகந்தனூரெறியாய்நாயடிபேன்

சொற்கத்துறையுகந்தனூரெறியாய்—சொர்க்கமே

நிறஞ்செய்வாரன்பருள்ளேநிற்பாய்நிறம்போல்

நிறஞ்செய்வாரன்பருள்ளேநிற்பாய்—நிறஞ்செய்வாய்

களைமேவுசாத்தானங்கண்டாய்கடலூர்
 களைமேவுசாத்தானங்கண்டாய்—களைமேவ
 நாவற்பராபரமாம்நன்னிலத்தாயேரி குடி
 நாவற்பராபரமாம்நன்னிலத்தாய்—நாவலுறை
 எண்ணலவாய்க்கச்சூரேற்றத்தாய்கீரனூர்
 எண்ணலவாய்க்கச்சூரேற்றத்தாய்—எண்ணில்
 திருக்கேதாரமயிலாய்தேவாகுருகூர்
 திருக்கேதாரமயிலாய்தேவா—திருக்கைகிறஞ்
 சேயாவினம்பொருளேநிற்பாய்திறம்பொணிறஞ்
 சேயாவினம்பொருளேநிற்பாய்—சேயாவி
 கட்டுபணிபத்திரமணிக்கேயூராதோண்டீகிற்
 கட்டுபணிபத்திரமணிக்கேயூரா—கிட்டசூர்
 வெற்றிமுடிக்கந்தரத்திலவேல்விடுத்தாய்வள்ளிதன்னில்
 வெற்றிமுடிக்கந்தரத்திலவேல்விடுத்தாய்—வெற்றியுள்ளே
 வாகுபுரிநூல்வயிரமாலையாய்மார்புரளும்
 வாகுபுரிநூல்வயிரமாலையாய்—வாகுபுரி
 பத்திரக்கையைத்தவிர்த்தபாலகாவென்னையருள்
 பத்திரக்கையைத்தவிர்த்தபாலகா—பத்திரக்கை
 வாளகிரிவானவரோதையாய்வாளசகர்
 வாளகிரிவானவரோதையாய்—வாளகிரி
 சல்லாபசங்கீர்தசாகராசாரூப
 சல்லாபசங்கீர்தசாகரா—சல்லாப
 சவுந்தாமதாரவித்தாரவுத்தார
 சவுந்தாமதாரவித்தார—சவுந்தாம
 சாந்தியாவிசாந்தியாவிசாட்சணசாரூப
 சாந்தியாவிசாந்தியாவிசாட்சண—சாந்தியில்
 தீட்சாஅகோராசிற்பராவிற்பரா
 தீட்சாஅகோராசிற்பரா—தீட்ச
 புட்பராகத்துறைந்தபூபராபொற்பன்ன
 புட்பராகத்துறைந்தபூபரா—புட்பரா

நிர்வியாருளசகளநிட்களாவேனிசையில்
 நிர்வியாருளசகளநிட்களா—நிர்வியா
 வேதத்தமுந்தாவிபூஷணதீன்புனத்தில்
 வேதத்தமுந்தாவிபூஷண—வேதத்தில்
 பட்சாவபக்கிரபகிரதாபாறுபதி
 பட்சாவபக்கிரபகிரதா—பட்சாப
 செளந்தரமதாரதாராவுதாரா
 செளந்தரமதாராவுதாரா—செளந்தரம
 உற்றசிவலோகவுதாரணைஉற்றுதவு
 உற்றசிவலோகவுதாரணை—உற்ற
 சந்திரமௌவிக்ருதவுசந்திரணைசந்திரவா
 சந்திரமௌவிக்ருதவுசந்திரணை—சந்திர
 கருத்துரியம்வாராமற்காப்பாயடியார்
 கருத்துரியம்வாராமற்காப்பாய்—கருத்துரியம்
 இந்திராணிமங்கல்யாசரணைஉதரணை
 இந்திராணிமங்கல்யாசரணை—இந்திராணி
 தீட்சாயகோராயசிற்பராசிற்பரா
 தீட்சாயகோராயசிற்பரா—தீட்சாய
 சகலகலைவல்லபாசரணைசுதரணை
 சகலகலைவல்லபாசரணை—சகலகலை
 சத்தியோசாதபதஞ்சலாநீபாபச்
 சத்தியோசாதபதஞ்சலா—சத்தியோ
 மந்திரவியாகரணவாசகாமாஸ்பரவு
 மந்திரவியாகரணவாசகா—மந்திரங்க
 கருத்துயரங்காகாமற்காப்பாயடியேன்
 கருத்துயரங்காகாமற்காப்பாய்—கருத்திலுனைக்
 காப்பாய்கயிலாயங்காட்டுவாயன்றியும்
 காப்பாய்கயிலாயங்காட்டுவாய்—காப்பாய
 கந்தாமுருகாகதிர்வடிவேற்காங்கேயா
 கந்தாகருணாகரா.

INS
E

